

GAZİANTEP UNIVERSITY JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES

Journal homepage: <http://dergipark.org.tr/tr/pub/jss>

Araştırma Makalesi • Research Article

Cumhuriyet Dönemi Şair ve Yazarlarının Okul İsimlerinde Kullanılmasına Yönelik Bir İnceleme

A Review on the Use of Republican Period Poets and Authors in School Names

Ömer KEMİKSİZ^{a*}

^a Doç. Dr., Bartın Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Bartın / TÜRKİYE

ORCID: 0000-0001-8628-6203

MAKALE BİLGİSİ

Makale Geçmişi:

Başvuru tarihi: 7 Eylül 2023

Kabul tarihi: 15 Kasım 2023

Anahtar Kelimeler:

Cumhuriyet dönemi,

Şair,

Yazar,

Okul isimleri.

ÖZ

Bu araştırmanın amacı Türkiye'deki okul isimlerinde Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının kullanım sıklığını tespit etmektir. Betimsel tarama modeliyle gerçekleştirilen araştırmanın veri setini 81 ilde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı resmî kurum statüsündeki ilkokullar, ortaokullar ve liseler oluşturmaktadır. Bu eğitim kurumlarından Cumhuriyet döneminde yaşamış/eser vermiş 69 farklı şair ve/veya yazarın isimlerini taşıyan 957 okul, içerik analizi tekniğiyle incelenmiştir. Araştırmada elde edilen bulgulara göre şair ve yazar adı taşıyan okul sayılarının coğrafi bölgelere göre dağılımında "Marmara Bölgesi" (f=255), "İç Anadolu Bölgesi" (f=155), "Güneydoğu Anadolu Bölgesi" (f=137) ve "Doğu Anadolu Bölgesi" (f=132) ilk sıralarda yer alırken şehirlere göre dağılımda İstanbul (f=148), Ankara (f=52), Diyarbakır (f=32), Van (f=30), Konya (f=27), Kocaeli (f=26), Bursa (f=25) ve İzmir (f=25) öne çıkmıştır. Şair ve yazar ismine sahip okulların öğrenim kademesine göre sıralaması ise ortaokul (f=379), ilkokul (f=359) ve lise (f=219) şeklinde gerçekleşmiştir. Edebiyatçıların ölüm tarihleri ölçüt alınarak yapılan dört ayrı dönem değerlendirmesine göre 1950-1974, 1975-1999 ve 2000-2023 dönemlerindeki on sekizer; 1923-1949 dönemindeki 15 yazarın okul isimlerinde tercih edildiği belirlenmiştir. Mehmet Akif Ersoy (f=459), Necip Fazıl Kısakürek (f=96), Ziya Gökalp (f=48), Yahya Kemal Beyatlı (f=41), Mehmet Akif İnan (f=36), Cahit Zarifoğlu (f=33), Cemil Meriç (f=30), Arif Nihat Asya (f=24) ve Sezai Karakoç (f=22) da okullara isimleri en çok verilen edebiyatçılar olarak tespit edilmiştir.

ARTICLE INFO

Article History:

Received: September 7, 2023

Accepted: November 15, 2023

Key Words:

Republic period,

Poet,

Author,

School names.

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the frequency of the use of Republican period poets and authors in school names in Turkey. The data set of the research, which was conducted with the descriptive survey model, consists of "primary", "secondary" and "high schools" affiliated to the "Ministry of National Education" in 81 provinces. Among these educational institutions, 957 schools bearing the names of 69 different poets and/or authors who lived/performed in the Republican period were analyzed by content analysis technique. According to the findings obtained in the research, the distribution of the number of schools bearing the names of poets and authors according to geographical regions is "Marmara Region" (f=255), "Central Anatolia Region" (f=155), "The Southeastern Anatolia Region" (f=137) and "Eastern Anatolia Region" (f=132) ranked first, while İstanbul (f=148), Ankara (f=52), Diyarbakır (f=32), Van (f=30), Konya (f=27), Kocaeli (f=26), Bursa (f=25) and İzmir (f=25) stood out in the distribution by city. The ranking of the schools with the names of poets and authors according to their educational level was secondary school (f=379), primary school (f=359) and high school (f=219). According to the evaluation of four different periods based on the death dates of the authors, eighteen each in the 1950-1974, 1975-1999 and 2000-2023 periods; It was determined that 15 authors in the 1923-1949 period were preferred in school names. Mehmet Akif Ersoy (f=459), Necip Fazıl Kısakürek (f=96), Ziya Gökalp (f=48), Yahya Kemal Beyatlı (f=41), Mehmet Akif İnan (f=36), Cahit Zarifoğlu (f=33), Cemil Meriç (f=30), Arif Nihat Asya (f=24) and Sezai Karakoç (f=22) were identified as the authors whose names were most frequently given to schools.

* Sorumlu yazar/Corresponding author.

e-posta: okemiksiz@bartin.edu.tr

EXTENDED ABSTRACT

Literature is defined as "a type of art that aims to express feelings and thoughts, human and social life effectively through words and writing" (Uğurlu, 1992, p. 189), "the art of shaping events, thoughts, feelings and dreams orally or in writing through language; literature" (TDK, 2011, p. 754), "the whole of the literary products of a geography or nation, a period, a school of art or literature" (Okay, 1994, p. 395). "Literature, which is the product of language and the carrier of language together with culture, has an important place as it is the mirror of the history and character of nations" (Mutlu, 2016, p. 37). The historical background of Turkish literature (Elbir, 2020), which is one of the unique literatures in the world in terms of literary diversity and has found a wide geographical spread in a very wide geographical area, goes back to the days when the Turkish nation was seen on the stage of history and has been developing in different languages and dialects in different geographies for centuries and extends to the time period we live in. (Çalışkan, 2018, p. 369). In the classification made by Köprülü (1980, p. 5), Turkish literature is divided into three main periods: "Turkish literature before Islam", "Turkish literature during the Islamic period" and "Turkish literature under the influence of Western civilization". Following the "Tanzimat", "Servet-i Fünûn", "Fecr-i Âti" and "National Literature" periods of "Turkish literature that developed under the influence of Western civilization" and covering the period from the establishment of the Republic of Turkey to 1939 and from there to the present day, the last and most traceable phase of Turkish literature is the Republican period Turkish literature (Çalışkan, 2018, p. 371). Turkish literature is full of personalities who are open to many social, political and religious influences in Turkish history and who have written countless works in both prose and verse. While the works of art and literature that connect the past and the present in Turkish literature take their place as a historical heritage, these works and the personalities who wrote them have been the subject of various studies by literary historians and experts (Çalışkan, 2018, p. 369). According to Kurtoğlu (2018), societies aim to establish a connection with their past and keep this connection alive by naming different institutions and places after important people in their history. The status of such practices is revealed by various studies in the literature.

In this study, which aims to examine all official "primary", "secondary" and "high schools" in 81 provinces of Turkey in terms of including the names of the poets and authors of the Republican period, answers to the following sub-problems were sought based on the problem statement "How is the situation of including the poets and authors of the Republican period in school names in Turkey?".

- 1) What is the distribution of schools named after poets and authors of the Republican era according to geographical regions?
- 2) Which provinces have the most schools named after poets and authors of the Republican era?
- 3) What is the distribution of schools named after poets and authors of the Republican period according to educational levels?
- 4) What is the distribution of poets and authors named after schools according to periods?
- 5) Which of the poets and authors of the Republican period are the ones whose names are most frequently given to schools?

The data set of this research, which was conducted with the descriptive survey model, consists of "primary schools", "secondary schools" and "high schools" with the status of "official institutions" affiliated to the "Ministry of National Education" in 81 provinces of Turkey. A total of 957 schools named after poets and authors were included in the study. The research data was collected via <https://mebbis.meb.gov.tr/KurumListesi.aspx> in July 2023.

According to the research findings, the highest number of schools named after one of the poets and authors of the Republican period was in the "Marmara Region" (f=255), followed by the "Central Anatolia Region" (f=155), the "Southeastern Anatolia Region" (f=137) and the "Eastern Anatolia Region" (f=132). The number of schools on the subject was 102 in the "Mediterranean Region", 98 in the "Black Sea Region" and 78 in the "Aegean Region". Istanbul (f=148) and Ankara (f=52) took the first two places in the list of cities with the highest number of schools named after poets and authors. Diyarbakır (f=32), Van (f=30), Konya (f=27), Kocaeli (f=26), Bursa (f=25), İzmir (f=25), Erzurum (f=23), Hatay (f=23), Şanlıurfa (f=23), Kahramanmaraş (f=21) and Batman (f=20). Secondary schools (f=379), primary schools (f=359), high schools (f=219) and high schools (f=359) were ranked second and third, respectively, in the official educational institutions where the names of the poets and authors of the Republican period were used. In the period distinction based on the death dates of 69 different poets and authors whose names were given to the schools, it was determined that 18 names were included in the period 1950-1974, 18 names in the period 1975-1999 and 18 names in the period 2000-2023. The number of literary figures included in the 1923-1949 period was 15. Among the poets and authors of the Republican period, Mehmet Akif Ersoy (f=459) was the most preferred person for school names. Necip Fazıl Kısakürek (f=96), Ziya Gökalp (f=48), Yahya Kemal Beyatlı (f=41), Mehmet Akif İnan (f=36), Cahit Zarifoğlu (f=33) and Cemil Meriç (f=30) are other most preferred names in this list, as are Arif Nihat Asya (f=24) and Sezai Karakoç (f=22), Halide Edip Adivar (f=15), Erdem Bayazıt (f=13), Abdurrahim Karakoç (f=10), Aşık Veysel (f=10), Nuri Pakdil (f=9), Fatma Aliye (f=8), Peyami Safa (f=7), Rasim Özdenören (f=6) and Ahmet Hamdi Tanpınar (f=5).

Giriş

Bir toplumun meydana gelmesinde ve millet olma bilincini kazanmasında kültür, dil ve edebiyat gibi değerler son derece önemlidir. Milleti oluşturmanın yanında onu bir arada tutan, geçmişini geleceğe aktaran bu değerlerin birbirinden bağımsız düşünülüp ele alınması mümkün değildir. Bu ögeler içerisinde dilin ürünü, bunun yanında kültürle beraber dilin taşıyıcısı konumunda olan edebiyat, milletlerin tarihinin ve karakterinin aynası olması yönüyle de önemli bir yere sahiptir (Mutlu, 2016, s. 372).

Edebiyat kavramı üzerine yapılan tanımlarda bu sanat dalının farklı yönlerine dikkat çekilmiştir. “Duygu ve düşüncelerin, insan ve toplum yaşantısının söz ve yazıyla etkili biçimde anlatımını amaç edinen bir sanat türü” (Uğurlu, 1992, s. 189), “olay, düşünce, duygu ve hayallerin dil aracılığıyla sözlü veya yazılı olarak biçimlendirilmesi sanatı; yazın” (Türk Dil Kurumu, 2011, s. 754), “bir coğrafya veya milletin, bir devrin, bir sanat veya edebiyat mektebinin edebî mahsullerinin bütünü” (Okay, 1994, s. 395) biçiminde tanımlanan ve estetik değere sahip bir sanat olmakla birlikte sosyal olayları da konu edinen edebiyat, mazi ile istikbal arasında bir köprü görevi üstlenerek, ulusların deneyimlerini ve sahip oldukları bilgileri gelecek kuşaklara ulaştırarak hem bireylerin fikir dünyalarının daha da zenginleşmesine hem de toplumların daha iyi bir gelecek inşa etmesine katkı sunar (Güneş, 2007, s. 69). Uğurlu’ya (1992, s. 191) göre bu yönüyle edebiyat, toplumlara duygu ve düşünceleri aşılamanın en etkili yoludur. Edebî yapıtlar, toplum hayatında duygu ve fikir, inanç ve beğeni, ülkü ve coşku beraberliği meydana getirerek toplumun ortak ölçülerde buluşmasına ve kaynaşmasına aracı olur. Bunu gerçekleştirmek amacıyla yazarlar yaşadıkları devirlerin toplumsal sorunlarını, deneyimlerini ve birikimlerini farklı bir şekilde işleyerek okura aktarırlar. Okuyucu ise edebî yapıtlardaki sorunlara doğrudan cevap bulabileceği gibi bu sorunların çözümü okuyucuya sanatsal ve estetik olarak ima da edilebilir (Güneş, 2007, s. 76).

Edebiyatın sosyal yönünün yanında bir milletin tarihindeki yerine de dikkat çeken Türkeli Sanlı’ya (2011, s. 163) göre mevcut geleneklerin ve milletlerin tarih sahnesinden yok olmayıp hayatta kalabilmeleri için geçmişini muhafaza edecek bir belleğe ve bu geleneği her dönemde kesintisiz bir şekilde kuşaktan kuşağa aktaracak edebiyat ürünlerine ihtiyaç vardır. Milletlerin tarihî süreç içerisinde tuttıkları yolu, yakın iletişim/etkileşim içinde buldukları ulusları, iletişimde buldukları dilleri; sıkıntılarını, üzüntülerini, mutluluklarını, başarılarını, mağlubiyetlerini, dinî inançlarını ve bunlar gibi daha pek çok yaşantısını analiz etmenin ve belirlemenin yolu da o milletlerin edebî ürünlerinin incelenmesinden geçmektedir (Mutlu, 2016, s. 373). Bu nedenle milletlerin inşasında edebiyat her zaman hayati bir konumda olduğundan bir ulusun ne olduğunu veya ne olmadığını anlayabilmek için o ulusun edebiyatı incelemeye alınır. Zira edebiyatı olmayan bir toplum, toplumsallaşma sürecini tamama erdirememiş bir toplum demektir (Türkeli Sanlı, 2011, s. 152). Türk toplumu, tarih sahnesinde bu süreci en başarılı şekilde yürüten ve gerek sözlü gerek yazılı edebiyat ürünleri bakımından öne çıkan toplumlardan biridir.

Edebî çeşitlilik bakımından dünya üzerinde eşine ender rastlanan edebiyatlardan biri olan ve oldukça geniş bir coğrafi alanda yayılma imkânı bulmuş Türk edebiyatının (Elbir, 2020) tarihsel geçmişi Türklerin tarih sahnesinde görüldüğü zamanlara dek uzanır ve asırlardır çeşitli coğrafyalarda farklı dillerde ve lehçelerde gelişme göstererek içinde bulunduğumuz zaman dilimine kadar gelir (Çalışkan, 2018, s. 369). Türk edebiyatının 27 asır sürmüş bir hayatının bilindiğine dikkat çeken Banarlı’ya (2016) göre bu edebiyat tek bir vatanı değil öncelikle Kore’den başlayarak Avrupa’ya kadar uzanan Orta Asya coğrafyasında, İran, Horasan, Azerbaycan, Hindistan, Balkanlar ve Anadolu Türkiye’sinde, Irak, Suriye, Mısır gibi coğrafyanın çeşitli bölgelerinde farklı devletler kurmuş Türklerin değişik vatanlarında işlenmiştir. Bundan dolayı Türk edebiyatı dünya üzerinde büyük edebiyat ve sanat hareketlerine

öncülük etmiş milletlerin edebiyatıyla kıyaslandığında incelenmesi hem zor olan hem de bunun için geniş zamana ihtiyaç duyulan bir edebiyattır. Eski olma bakımından Avrupa edebiyatlarının çoğundan önce gelen, kapladığı alanın genişliği açısından politik ve medeni ayrılıklara uğrayarak lehçe farklarına maruz kalan, aradaki edebî ve medeni bağları yitirmemekle birlikte çoğunlukla birbirinden bağımsız bir hayat tekamülü takip eden Türk edebiyatının günümüze kadar layık olduğu şekilde incelenemediğini belirten Köprülü (1980, s. 5) tarafından bu edebiyat “İslamiyet öncesi Türk edebiyatı”, “İslamiyet dönemi Türk edebiyatı” ve “Batı medeniyeti etkisinde gelişen Türk edebiyatı” şeklinde üç ana devre ayrılmaktadır. “Batı medeniyeti etkisinde gelişen Türk edebiyatı”nın “Tanzimat” dönemi, “Servet-i Fünûn” dönemi, “Fecr-i Âtî” dönemi ve “Millî Edebiyat” dönemlerinin ardından gelen, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin kuruluşundan 1939’a ve oradan günümüze değin uzanan dönemi içine alan Türk edebiyatının en son ve her yönüyle takip edilebilen evresi ise Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatıdır (Çalışkan, 2018, s. 371).

Edebiyat tarihinde sınıflandırmalar yapılırken kimi zaman edebiyatın kendi iç dinamiklerinden kimi zaman da siyasal ve toplumsal dönüşümlerden yararlandığını belirten Yivli’ye (2017, s. 244) göre Cumhuriyet edebiyatı terimi de Tanzimat edebiyatı ile Meşrutiyet edebiyatı terimleri gibi siyasal gelişmelerin edebiyat tarihine yansımış olduğunu kabul eder. Emiroğlu’na (2000, s. 1) göre 20. yüzyıl tüm dünyada olduğu gibi Türklerin siyasi, sosyal ve kültürel hayatlarında önemli değişikliklerin yaşandığı bir çağdır. Bu dönemin Türk tarihi açısından en önemli olayı da kuşkusuz Osmanlı Devleti’nin yıkılarak Türkiye Cumhuriyeti’nin kurulmasıdır. Bundan dolayı cumhuriyet kavramı, her ne kadar edebiyat harici bir ölçüt olsa da edebiyat incelemecileri ve edebiyat tarihçileri tarafından bu dönem edebiyatını ayırmada tercih edilen bir ölçüt olarak kabul görmüştür (Çalışkan, 2018, s. 369). 29 Ekim 1923 günü Cumhuriyet’in ilanı edilmesiyle, aslında fiili olarak 23 Nisan 1920 günü kurulmuş ve varlığını kabul ettirmiş devletin ismi konmuş (Enginün, 2010, s. 11) ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti hemen hemen her sahada ve tüm kurumlarıyla hızlı bir millileşme ve Batılılaşma yönünde yeniden yapılanma sürecine girmiştir. Devletin resmî kurumları, sosyal, siyasi, ekonomik ve kültürel hayatta yapılan inkılaplarla yeniden düzenlenmiş, bununla birlikte Türk milliyetçiliğini esas alan tarih, dil, sanat ve edebiyat çalışmaları da başlamıştır (Çetin, 2013, s. 393).

Cumhuriyet’in kurulmasının ardından başlayan yeni dönem Türk edebiyatının, kaynağını Kurtuluş Savaşı’ndan alan bir coşkuyla millî edebiyat anlayışı niteliğinde yoluna devam ettiği görülmektedir. Bu anlayışta millî edebiyat geleneğinden istifade edilmesi, konuşma dilinin doğallığı ve canlılığı ile tarihimizin ve halkımızın gerçeklerinin yansıtılması, edebiyatın İstanbul dışına çıkarılması gibi temel ilkeler benimsenmiştir. Çıracılık dönemi eserlerini Millî Edebiyat Dönemi’nde veren birçok şair ve yazar olgunluk dönemi eserlerini Cumhuriyet Dönemi’nde kaleme almışlar ve edebiyat dünyasındaki yerlerine bu dönemde yerleşmişlerdir (Kıbrıs, 2014, s. 18; Saylan ve Çelikbağ, 2016, s. 5). II. Meşrutiyet sonrası oluşan hürriyet ortamında edebiyat dünyasına adım atan yazarların bir kısmının Cumhuriyet sonrası Türk edebiyatının oluşmasında da etkili olduklarına vurgu yapan Çelik’e (2013, s. 448) göre Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Refik Halit Karay, Reşat Nuri Güntekin, Halide Edip Adıvar gibi yazarlar Cumhuriyet Dönemi Türk Edebiyatı’nın eksenini oluşturan bu isimlerden bazılarıdır. Emiroğlu’na (2000, s. 9) göre ise II. Meşrutiyet sonrası yazı hayatına başlayan Yahya Kemal Beyatlı, Ahmet Haşim, Nazım Hikmet gibi isimler Cumhuriyet’ten sonraki edebiyatın gelişmesinde ve yeni yetişen nesiller üzerindeki etkileri bakımından ayrı bir yere sahiptir. Burada bahsi geçenlerle birlikte daha pek çok yazarın Cumhuriyet dönemi edebiyatına sağladıkları katkılardan biri de edebiyat türleri noktasında kendini göstermektedir.

Cumhuriyet dönemi edebiyatının diğer alanlarda olduğu gibi kendisinden önceki dönemlere göre daha farklı bir perspektifle geliştiğine dikkat çeken Emre (2021, s. 48), 1923

sonrası Türk edebiyatının edebî türler dağılımında şiir, roman, hikâye gibi temel edebiyat sanatı öğelerinin yazma tarzlarının ve tematik kurgularının Batılı bir anlayışa göre şekillendiğini belirtir. Ayrıca bu dönem edebî türlerin çeşitlendiği, pratik hayatın edebî metinde kendine daha yoğun temsil imkânı bulduğu bir süreç olarak dikkat çekmektedir. Enginün'e (2010, s. 13) göre Cumhuriyet devrinde öykü, roman, şiir, tiyatro, deneme gibi edebî türlerin yanında edebiyat tarihinin, dil araştırmalarının ve gazeteciliğin de geliştiği görülür. Cumhuriyet Devri Türk Edebiyatı'nın dünya edebiyatında etkili olan fikir akımlarının ve edebî akımların etkisiyle önceki dönemlerle kıyaslandığında daha hareketli bir edebiyat olarak dikkati çektiğini belirten Çalışkan'a (2018, s. 372) göre bu dönemde değişik oranlarda bu etkilere açık olmakla beraber büyük oranda öz kimliği kollamaya çalışan hikâye, roman, şiir, tiyatro, makale, deneme, fıkra, anı, röportaj, gezi, eleştiri, inceleme ve edebiyat tarihi alanlarında eserler verilmiştir. Buradan hareketle Cumhuriyet dönemi edebiyatının edebî türler bakımından zengin bir görünüm sergilediği söylenebilir. Bunun yanında bu dönem edebiyatı ilgili türlerde eser kaleme alan yazar kadrosu bakımından da oldukça zengindir.

Türk edebiyatı, Türk tarihi içindeki sosyal, politik, dinî birçok etkiye açık ve bu etkilerle hemhâl bir şekilde hem şiir hem de düzyazı türlerinde sayısız eserlere imza atan isimlerle doludur. Geçmişle şimdiki birbirine bağlayan edebiyat ve sanat yapıtları bir taraftan Türk edebiyatında tarihî bir miras olarak yerlerini alırken diğer taraftan bu yapıtlar ve onları meydana getiren isimler edebiyat tarihçileri ve uzmanlar tarafından çeşitli araştırmalara konu edilmektedir (Çalışkan, 2018, s. 369). Hayatları, edebî kişilikleri, eserleri gibi konular üzerine yapılan farklı araştırmalarla topluma ve gelecek nesillere tanıtılmaya çalışılan, yazdıkları eserlerle edebiyat dünyasında iz bırakmış olan şair ve yazarların adları çeşitli yerlere ve kurumlara verilerek de yaşatılmaya çalışılmaktadır. Kurtoğlu'na (2018) göre toplumlar, tarihlerindeki önemli kişileri farklı kurumlara ve mekânlara isim olarak vermek suretiyle geçmişleriyle bağ kurmayı ve kurdukları bu bağı canlı tutmayı amaçlarlar. Bu tür uygulamaların durumu ise alanyazındaki çeşitli araştırmalarla ortaya konmaktadır. Çeliktöpus (2015), Adana ilindeki yer adları üzerine yürüttüğü çalışmada "toplumun ileri gelenlerinin adlarının tercih edildiği yerleşim yerleri" kategorisinde 15 farklı ismin bulunduğu "edebiyatçılar" alt başlığına yer vermiştir. Aynı kategoriden hareketle Kırşehir ve yöresi yer adlarını inceleyen Köksal (2019) dokuz ismi, Yozgat yer adlarını inceleyen Durna (2013) da yine dokuz ismi "edebiyatçılar" başlığı altında toplamıştır. Sivas'taki cadde adları üzerine yapılan başka bir araştırmada (Çelik, 2021) "kişi adına dayanan adlar" kategorisinde yer verilen "sanatçılar" başlığındaki 11 ismin 10 tanesinin edebiyatçılar olduğu ifade edilmiştir. Bu araştırmaların dışında çeşitli şehirlerdeki mahalle, bulvar, cadde, sokak gibi yer adlarında şair ve yazarları ayrı başlıklar altında inceleyen başka çalışmalar da (Ceylan, 2018; Önül, 2021) mevcuttur. Okul isimleri üzerine Toprak (2021) tarafından gerçekleştirilen ve Türkiye'nin yedi coğrafi bölgesinden birer ilin örnekleme alındığı araştırmadaki 7181 okulda en çok kişi isimlerinin (%40,9) kullanıldığı, bu kişi isimlerinde ise yazar, şair ve edebiyatçıların oranının %4,9 olduğu belirtilmiştir. Güneydoğu Anadolu Bölgesi örnekleminde okul adlarını inceleyen Polat'ın (2013) çalışmasının ise bu araştırmaya en yakın çalışma olduğu söylenebilir. 6073 okul adının değerlendirildiği bahsi geçen araştırmada Cumhuriyet dönemi edebiyatçı ve gazetecilerinin adını taşıyan okul sayısı 41 olarak belirlenmiştir. Türkiye'nin 81 ilindeki bütün resmî ilkökul, ortaokul ve liseleri şair ve yazar adları bakımından incelemeyi amaçlayan bu çalışmanın ise geniş bir veri setine sahip güncel bir araştırma olması bakımından alana katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Çalışmada "Türkiye'deki okul isimlerinde Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarına yer verilme durumu nasıldır?" şeklindeki problem sorusundan yola çıkarak aşağıda yer alan alt problemlerin cevabı aranmıştır.

- 1) Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların coğrafi bölgelere göre dağılımı nasıldır?
- 2) Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların en çok bulunduğu iller hangileridir?
- 3) Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların öğrenim kademelerine göre dağılımı nasıldır?
- 4) Okullara isimleri verilen şair ve yazarların dönemlere göre dağılımı nasıldır?
- 5) Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarından okullara ismi en çok verilenler hangileridir?

Yöntem

Bu bölüm altında araştırmanın modeline, veri setine ve verilerin toplanması ile analizine değinilmiştir.

Araştırma Modeli

Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının Türkiye’deki okul isimlerinde kullanılma durumunu ortaya çıkarmayı amaçlayan bu çalışma betimsel tarama modeliyle gerçekleştirilmiştir. Büyüköztürk vd.na (2020, s. 25) göre araştırmacıların kişilerin, grupların veya fiziki mekânların özelliklerini özetledikleri tarama modeli, eğitim alanındaki çalışmalarda en yaygın kullanılan betimsel yöntemdir. Koşullar, uygulamalar, inançlar, süreçler, ilişkiler veya eğilimler açısından mevcut olgularla ilgilenen betimsel tarama modeline, kaynak materyallerin eleştirel bir şekilde analiz edilip incelenmesi, analiz edilip yorumlanan verilerden genelleme ve tahminlere ulaşılması amacıyla başvurulur (Salaria, 2012, s. 8). Genel olarak betimsel tarama çalışmalarında araştırmacılar, gözlenen veri dağılımının neden öyle olduğundan ziyade dağılımın nasıl olduğu ile ilgilenirler (Sezgin Selçuk, 2021, s. 141).

Veri Seti

Türkiye’nin 81 ilinde Millî Eğitim Bakanlığına bağlı “resmî kurum” statüsündeki ilkokullar, ortaokullar ve liseler bu araştırmanın veri setini oluşturmaktadır. <https://mebbis.meb.gov.tr/KurumListesi.aspx> web sayfası aracılığıyla ulaşılan bu eğitim kurumlarından Cumhuriyet döneminde yaşamış/eser vermiş şair ve/veya yazarlardan herhangi birinin adını taşıyan 957 okul araştırma kapsamında değerlendirmeye alınmıştır.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırma verilerinin toplanması 2023 senesinin temmuz ayı içerisinde <https://mebbis.meb.gov.tr/KurumListesi.aspx> adresi üzerinden gerçekleştirilmiştir. İlgili sayfadaki yönlendirmelere ait ekran görüntüsü örneğine Şekil 1’de yer verilmiştir.

The screenshot shows a web interface titled "Kurum Listesi". It features four dropdown menus for filtering: "Özel/Resmi Kurum" (set to "Resmi Kurumlar"), "İl" (set to "GAZİANTEP"), "İlçe" (set to "Tüm İlçeler"), and "Kurum Türü" (set to "Seçiniz"). Below the filters are three buttons: "Kurum Listele" (grey), "Excel'e Aktar" (grey), and "XML Aktar" (red).

Şekil 1: Veri toplama sayfası

Şekil 1’de yer alan web sayfası örneğinde görüldüğü üzere açılan ekranda sırasıyla “resmî kurumlar”, “il”, “tüm ilçeler” seçenekleri işaretlendikten sonra araştırmaya dâhil edilen kurum türleri (“ilkokul”, “ortaokul”, “imam hatip ortaokulu”, “yatılı bölge ortaokulu”,

“Anadolu imam hatip lisesi”, “Anadolu lisesi”, “Anadolu meslek programı”, “çok programlı Anadolu lisesi”, “fen lisesi”, “güzel sanatlar lisesi”, “sosyal bilimler lisesi”, “spor lisesi”) ayrı ayrı seçilerek o şehirde bulunan okulların incelemesi yapılmıştır. Cumhuriyet dönemi şair veya yazarlarının isimleri verilmiş eğitim kurumları bilgisayar ortamında oluşturulan “Okul İsimleri Tablosu”na her il ve okul türü için aktarılmıştır. Bu işlem esnasında aynı binada eğitim öğretim faaliyeti gösteren, türü farklı ancak adı aynı olan kurumlar birbirinden bağımsız olarak ele alınmıştır. Örneğin aynı binada yer alan “Mehmet Akif Ersoy İlkokulu” ile “Mehmet Akif Ersoy Ortaokulu” fişleme esnasında hem ilkokul hem de ortaokul kategorisinde değerlendirilmiştir. Veri toplama sürecinde hangi şair ve yazarların çalışmaya dâhil edileceği noktasında yeni Türk edebiyatı alanında uzman iki öğretim üyesinin görüşüne başvurulmuş, bu doğrultuda araştırmanın sınırlılıkları belirlenmiştir. Buna göre doğum tarihleri çok daha önceye dayansa bile Cumhuriyet döneminde (1923-2023) yaşamış/eser vermiş veya hâlâ hayatta olan yazarların isimlerini taşıyan okullar çalışmaya dâhil edilmiş, yerel özellik gösterdiği düşünülen yazarlar değerlendirmeye alınmamıştır. Bu ölçütlerden hareketle elde edilen bütün verilerin ilgili tablolara eklenmesinden sonra araştırmanın veri analizi aşamasına geçilmiştir.

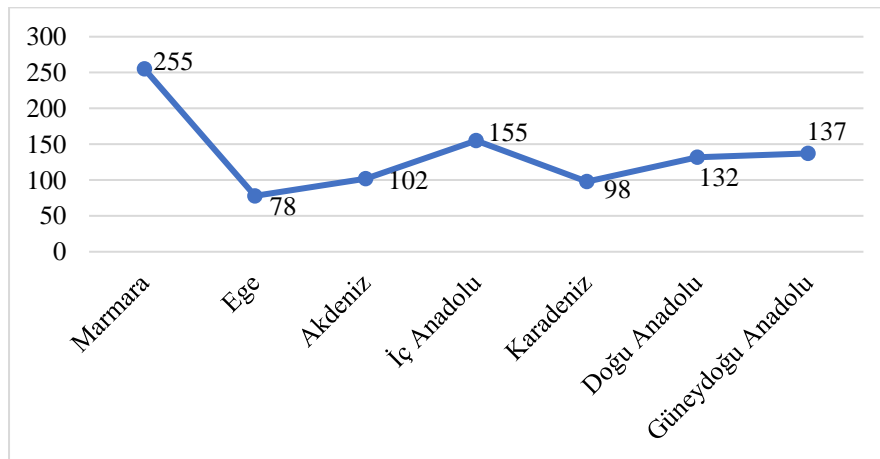
Araştırma verilerinin analizinde içerik analizi tekniğinden yararlanılmıştır. Metinler, görüntüler, semboller veya ses verileri gibi genellikle yapılandırılmamış mesajların içeriğini anlamlandırmak için kullanılan bir araştırma metodolojisi (Gheyle ve Jacobs, 2017) olan içerik analizi, metinsel veriler, fotoğraf ve video gibi görsel uyaranlar ve ses verileri dâhil olmak üzere çok çeşitli veri kaynaklarıyla kullanılabilir (Stemler, 2015, s. 1). Çalışma kapsamında toplanan verilerin analizi, araştırmanın alt problemlerine uygun olarak içerik analizi ile gerçekleştirilmiştir. Okullara isimleri verilen şair ve yazarların dönemlere göre dağılımına yönelik alt problem sorusunda yine yeni Türk edebiyatı alan uzmanının görüşüne başvurulmuş, yazarların ölüm tarihleri ya da hâlen hayatta olmaları ölçüt alınarak Cumhuriyet’in 100 yıllık dönemini dört ayrı devre (1923-1949, 1950-1974, 1975-1999, 2000-2023) ayırmak suretiyle bir tasnif gerçekleştirilmiştir. Verilerin analiz edilmesi neticesinde ulaşılan bulgular çalışmanın ilgili bölümünde grafik ve şekil gibi görseller aracılığıyla ve sıklık (f) değerleriyle aktararak açıklanmıştır.

Bulgular

Araştırmada ulaşılan bulgulara alt problemler doğrultusunda bu başlık altında değinilmiştir.

Birinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların coğrafi bölgelere göre dağılımına ilişkin bulgular Grafik 1’de gösterilmiştir.

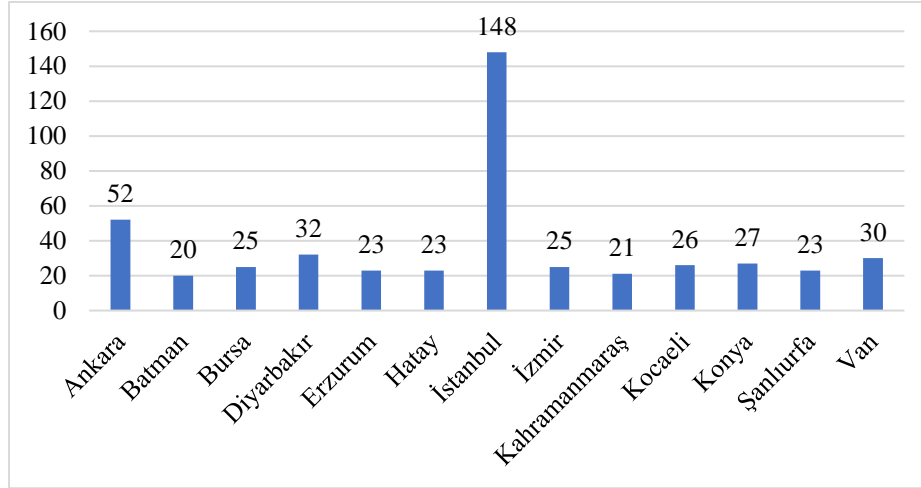

Grafik 1: Şair ve yazar ismi taşıyan okulların coğrafi bölgelere göre dağılımı

Grafik 1’de görüldüğü üzere Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarından birinin ismi verilen okul sayısı en fazla “Marmara Bölgesi”ndeyken (f=255) bunu “İç Anadolu Bölgesi” (f=155), “Güneydoğu Anadolu Bölgesi” (f=137) ve “Doğu Anadolu Bölgesi” (f=132) izlemiştir. Konuyla ilgili okul sayısı “Akdeniz Bölgesi”nde 102, “Karadeniz Bölgesi”nde 98 ve “Ege Bölgesi”nde de 78 şeklinde ortaya çıkmıştır.

İkinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

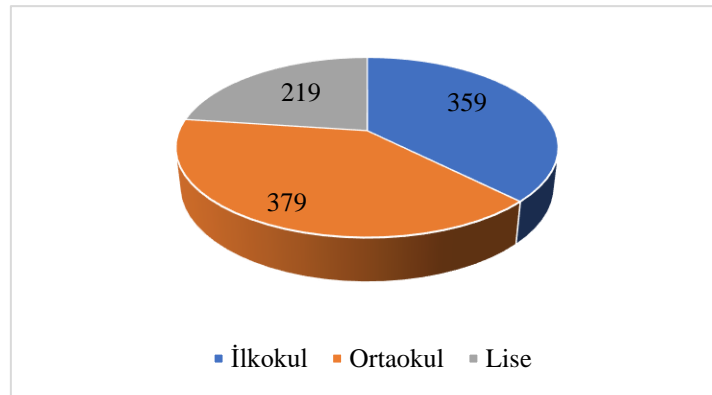
Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların en çok bulunduğu illere ilişkin bulgulara Grafik 2’de yer verilmiştir.

Grafik 2: Şair ve yazar ismi taşıyan okulların en çok bulunduğu iller

Grafik 2’ye göre şair ve yazar ismi taşıyan okulların en çok bulunduğu illerde ilk iki sırayı İstanbul (f=148) ve Ankara (f=52) almıştır. Diyarbakır’ın 32, Van’ın 30, Konya’nın 27, Kocaeli’nin 26 okulla yer aldığı listede öne çıkan diğer şehirler ise Bursa (f=25), İzmir (f=25), Erzurum (f=23), Hatay (f=23), Şanlıurfa (f=23), Kahramanmaraş (f=21) ve Batman (f=20) şeklinde sıralanmıştır.

Üçüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular

Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ismini taşıyan okulların öğrenim kademelerine göre dağılımına ilişkin bulgular Grafik 3’te gösterilmiştir.

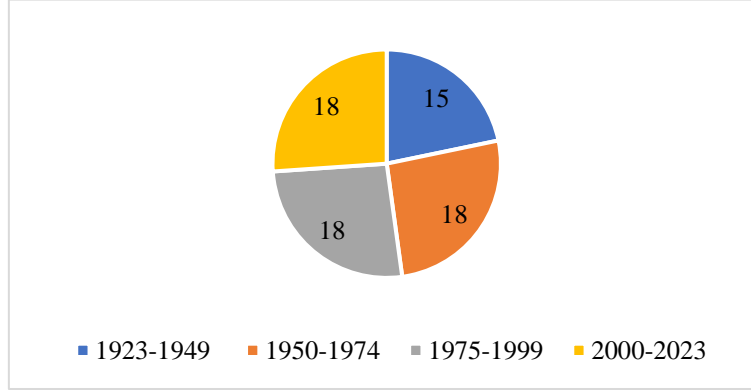
Grafik 3: Şair ve yazar ismi taşıyan okulların öğrenim kademesine göre dağılımı

Grafik 3'e göre Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının isimlerinin kullanıldığı resmî eğitim kurumlarında ilk sırada ortaokullar (f=379) yer alırken ilkokullar (f=359) ikinci, liseler (f=219) de üçüncü sırada yer almıştır.

Dördüncü Alt Probleme Yönelik Bulgular

Okullara isimleri verilen şair ve yazarların dönemlere göre dağılımına ilişkin bulgulara Grafik 4'te yer verilmiştir.

Grafik 4: Şair ve yazarların dönemlere göre dağılımı

Grafik 4'te görüldüğü üzere okullara isimleri verilen 69 farklı şair ve yazarın ölüm tarihlerinden hareketle oluşturulan dönem ayırımında 18 ismin 1950-1974, 18 ismin 1975-1999 ve yine 18 ismin 2000-2023 döneminde yer aldığı tespit edilmiştir. 1923-1949 dönemine dâhil edilen edebiyatçı sayısı ise 15 olarak gerçekleşmiştir.

Beşinci Alt Probleme Yönelik Bulgular

Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarından okullara ismi en çok verilenlere ilişkin bulgular Şekil 2'de aktarılmıştır.

Şekil 2: Okullara isimleri en çok verilen şair ve yazarlar

Şekil 2'ye göre Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarından okul isimlerinde en çok tercih edilen kişi Mehmet Akif Ersoy (f=459) olmuştur. Necip Fazıl Kısakürek (f=96), Ziya Gökalp (f=48), Yahya Kemal Beyatlı (f=41), Mehmet Akif İnan (f=36), Cahit Zarifoğlu (f=33) ve Cemil Meriç'in (f=30) de ön sıralarda bulunduğu listede en fazla tercih edilen diğer isimler Arif Nihat Asya (f=24), Sezai Karakoç (f=22), Halide Edip Adıvar (f=15), Erdem Bayazıt (f=13),

Abdurrahim Karakoç (f=10), Âşık Veysel (f=10), Nuri Pakdil (f=9), Fatma Aliye (f=8), Peyami Safa (f=7), Rasim Özdenören (f=6) ve Ahmet Hamdi Tanpınar (f=5) olarak belirlenmiştir.

Sonuç, Tartışma ve Öneriler

Milletlerin yetiştirmiş olduğu önemli isimlerin içerisinde o milletin ana diliyle eserler vermiş olan edebiyatçılar önemli bir yere sahiptir. Yazdıklarıyla hem içinde yaşadıkları toplumu yansıtan hem de o toplumu aydınlatan bu kişiler, öldükten sonra dahi geride bıraktıkları yapıtlarla yaşamaya devam etmektedirler. Eserleri dışında bu kişileri geleceğe taşıyan ve isimlerini yaşatan uygulamalardan biri de çeşitli kurum ve kuruluşlara yapılan adlandırmalarda bu isimlerden istifade etmektir. Bu kurumlardan biri de eğitim öğretim faaliyetlerinin planlı ve programlı bir şekilde yürütüldüğü okullardır. Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarının ülkemizdeki ilkokul, ortaokul ve lise kademesindeki okul isimlerinde kullanılma sıklığını ortaya koymayı amaçlayan bu araştırmada elde edilen sonuçlar bu bölümde özetlenerek yorumlanmıştır.

Şair ve yazar ismi taşıyan okul sayılarının coğrafi bölgelere göre dağılımında Marmara Bölgesi ile İç Anadolu Bölgesi'nin öne çıktığı görülmektedir. Bu iki bölge "İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü" tarafından "Adres Kayıt Sistemi" verilerine dayanarak gerçekleştirilen nüfus haritası çalışmasına göre (<https://www.icisleri.gov.tr/turkiyenin-nufus-haritasi-10072021>) ülkemizde nüfus yoğunluğu en fazla olan bölgeler sıralamasında da ilk ikide yer almaktadır. İlgili araştırmada Marmara Bölgesi'nin 24 milyon 899 bin 126, İç Anadolu Bölgesi'nin de 12 milyon 896 bin 255 nüfusa sahip olduğu ifade edilmiştir. Mevcut nüfus yoğunluğunun okul ve öğrenci sayılarını etkileyebileceği tahmin edildiğinden Marmara ve İç Anadolu bölgelerinin öne çıkmasında bu durumun etkili olduğu düşünülmektedir. Ayrıca ülkemizin en kalabalık şehri İstanbul'un Marmara Bölgesi'nde, en kalabalık ikinci şehri başkent Ankara'nın da İç Anadolu Bölgesi'nde bulunmasının yine bu sonuçlara yansıdığı tahmin edilmektedir.

Ülkemizdeki iller bazında şair ve yazar adlarının kullanıldığı okul sayılarında dikkat çeken şehirler İstanbul, Ankara, Diyarbakır, Van, Konya, Kocaeli, Bursa, İzmir, Erzurum, Hatay, Şanlıurfa, Kahramanmaraş ve Batman şeklinde sıralanmaktadır. Bu illerden Batman hariç tamamının büyükşehir belediyesi statüsündeki iller olması dikkate değer bir bulgudur. "Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK)" tarafından 6 Şubat 2023'te yayımlanan "Adrese Dayalı Nüfus Kayıt Sistemi" sonuçlarına göre (<https://data.tuik.gov.tr/Bulten/Index?p=49685>) bu şehirlerden İstanbul 15 milyon 907 bin 951, Ankara 5 milyon 782 bin 285, İzmir 4 milyon 462 bin 56, Bursa 3 milyon 194 bin 720, Konya 2 milyon 296 bin 347, Şanlıurfa 2 milyon 170 bin 110, Kocaeli 2 milyon 79 bin 72, Diyarbakır 1 milyon 804 bin 880, Hatay 1 milyon 686 bin 43, Kahramanmaraş 1 milyon 177 bin 436 ve Van 1 milyon 128 bin 749 nüfusla, nüfusu bir milyonun üzerinde olan 24 şehir arasında bulunmaktadır. Buna göre coğrafi bölge dağılımında olduğu gibi nüfus yoğunluğunun okul sayılarına etki ettiği şeklinde bir yorum yapılabilir. Ayrıca Millî Eğitim Bakanlığı tarafından 2021-2022 akademik yılı verileri doğrultusunda hazırlanan "Örgün Eğitim İstatistikleri Raporu"nda (MEB, 2022, s. 46-57) eğitim düzeyine ve istatistiki bölge birimleri sınıflaması 1, 2, 3. seviyeye göre resmî ve özel okul (ilkokul, ortaokul, lise) sayılarında da listedeki illerden İstanbul 5150, Ankara 2648, Şanlıurfa 2349, İzmir 2060, Konya 1658, Diyarbakır 1624, Van 1450, Bursa 1449, Hatay 1298, Erzurum 1121, Kocaeli 1021 ve Kahramanmaraş da 975 kurum ile örgün eğitimde en fazla okulun bulunduğu şehirler arasında yer almışlardır. Bu tablonun da şair ve yazar ismi taşıyan okul sayılarının en fazla olduğu iller tablosuyla benzer bir görünüm sergilediği söylenebilir.

Öğrenim kademelerine göre şair ve yazar ismine sahip okulların dağılımına bakıldığında ilk sırayı ortaokulların aldığı, bunu ilkokullar ile liselerin takip ettiği ortaya

çıkmiştir. Eğitim kurumlarının kademelere göre okul sayılarını gösteren ve Millî Eğitim Bakanlığınca hazırlanan raporda (MEB, 2022, s. 58), resmî ve özel okullar dikkate alındığında ülkemizdeki ilkokul sayısının 24519, ortaokul sayısının 18936 ve lise sayısının 12804 olduğu görülmektedir. Toprak (2021), Türkiye’deki okullara verilen adları çeşitli yönlerden ele aldığı çalışmada veri setindeki okul türleri değişkenine göre ilkokul düzeyindeki okul sayısının 2956, ortaokul düzeyindeki okul sayısının 2221 ve lise düzeyindeki okul sayısının da 1387 olduğunu ifade etmiştir. Buna göre ülkemizde ilkokul sayısı her ne kadar ortaokul sayısından fazla olsa da bu araştırma Cumhuriyet dönemi şair ve yazar adlarıyla sınırlandırıldığından ortaokul seviyesindeki eğitim kurumlarının bu alanda öne çıktığı tespit edilmiştir. Bu sonuçta faaliyete geçen/geçecek olan okulların isimlendirilmesindeki idari/bürokratik süreçlerin etkisinin olabileceği düşünülmektedir.

Cumhuriyet döneminde yaşamış/eser ortaya koymuş ve isimleri çeşitli okullara verilmiş şair ve yazarların vefat tarihleri dikkate alınarak oluşturulan dönem sınıflandırmasında dengeli bir dağılımın olduğu belirlenmiştir. Bu durum okul isimlerinde kullanılan edebiyatçı tercihlerinde belirli dönemlere yığılma olmaması, doğum tarihi 19. yüzyıla rastlayan isimlerden günümüzde hâlen hayatta olan isimlere kadar geniş bir yelpazenin sunulması açısından önemli görülmektedir. Şairlerin ve yazarların adlarının eğitim kurumlarında yaşatılmasının edebiyat öğretimine katkısına dair Türk dili ve edebiyatı öğretmenlerinin görüşünü alan Kurtoğlu’nun (2018) çalışmasında katılımcılar okullarda şair ve yazar adlarını kullanmaya dayalı uygulamanın sürmesi gerektiğini, bu sayede öğrencilerde okula adı verilen yazara ve şaire karşı farkındalık oluştuğunu ifade etmişlerdir. Bu farkındalığın sürdürülebilir olması adına hem farklı isimlerin hem de farklı dönemleri yansıtan isimlerin okul adlarında kullanılması uygun olacaktır.

Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarından okul isimlerinde en çok tercih edilenlerde Mehmet Akif Ersoy belirgin şekilde öne çıkmıştır. Yeni kurulmuş Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin millî marşını kaleme almış bir edebiyatçının okul adlarında yaşatılması düşüncesi gayet doğal olduğu gibi aynı zamanda bir vefa ve saygı göstergesidir. Bu açıdan okul adlandırmalarında bu yönde atılan adımların memnuniyet verici olduğu söylenebilir. Polat’ın (2013) Güneydoğu Anadolu Bölgesi’ndeki okul adlandırmalarını ele aldığı araştırma da bu yargıyı destekler niteliktedir. İlgili çalışmada Cumhuriyet dönemi yazarı veya gazetecisi ismi verilmiş olan 41 okuldan 26’sının Mehmet Akif Ersoy’un ismini taşıdığı tespit edilmiştir. İstiklal Marşı Şairi’ne gösterilen bu teveccühün yalnızca yurt içiyle sınırlı olmadığı da ifade edilebilir. Hürriyet gazetesinin 9 Mart 2007 tarihli haberine göre Kosova’nın İpek Şehri yakınlarındaki bir ilkokula Mehmet Akif Ersoy’un ismi verilmiştir. Bununla birlikte Türkiye’deki çeşitli illerde yer alan mahalle, cadde, sokak vb. adları inceleyen araştırmaların (Çelik, 2021; Köksal, 2019) sonuçları Mehmet Akif Ersoy adının bu gibi yerlerde de sıkça kullanıldığını göstermektedir. Bütün bu veriler, ülkemiz ve milletimiz nezdinde Mehmet Akif’in yerini ve önemini göstermesi bakımından dikkate değerdir. Nitekim Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından şairin ölümünün 75. senesi, İstiklâl Marşı’nın kabul edilmesinin de 90. senesi olması sebebiyle 2011 yılı “Mehmet Akif Ersoy Yılı” olarak kabul edilmiştir. Sonuç olarak atılan bu adımların “Millî Şair”in genç kuşaklara anlatılması ve tanıtılmasında önemli ve yararlı girişimler olduğu düşünülmektedir. Mehmet Akif Ersoy dışında eğitim öğretim kurumlarına isimleri sıklıkla verilen diğer edebiyatçıların ise Necip Fazıl Kısakürek, Ziya Gökalp, Yahya Kemal Beyatlı, Mehmet Akif İnan, Cahit Zarifoğlu, Cemil Meriç, Arif Nihat Asya, Sezai Karakoç, Halide Edip Adıvar, Erdem Bayazıt, Abdurrahim Karakoç, Âşık Veysel, Nuri Pakdil, Fatma Aliye, Peyami Safa, Rasim Özdenören ve Ahmet Hamdi Tanpınar olduğu belirlenmiştir. Buna göre hem Cumhuriyet’in farklı dönemlerinde yaşamış hem de farklı

türlerde eserler üretmiş yazarlara okul adlandırmalarında yer verilmesi de olumlu bir gelişme şeklinde değerlendirilmektedir.

Araştırma sonuçlarından hareketle uygulayıcılara ve araştırmacılara yönelik hazırlanan önerilere aşağıda yer verilmiştir.

Cumhuriyet dönemi edebiyatı içerisinde yer almış ancak isimleri şimdiye dek herhangi bir eğitim kurumunda kullanılmamış şair ve yazarların isimleri yeni açılacak okullara verilerek bu kişilere yönelik farkındalık oluşması sağlanabilir.

Şair ve yazar adı taşıyan okulların açılış tarihlerine yönelik yapılacak çalışmalarla hangi dönemlerde hangi isimlerin daha fazla tercih edildiği belirlenebilir.

Eğitim öğretim kurumlarına isimleri en fazla verilen edebiyatçıların adlarını taşıyan okulların adlandırma süreçlerine yönelik yapılacak araştırmalarla isim tercihlerinin nedenleri ortaya konabilir.

Bu araştırma Cumhuriyet dönemi şair ve yazarlarıyla sınırlandırılmıştır. Herhangi bir dönem sınırlandırmasına gitmeden yapılacak çalışmalarla okul isimlerinde yaşatılan edebiyatçıların daha geniş bir listesi ortaya çıkarılabilir.

Başta Cumhuriyet dönemi yazarları olmak üzere Türk edebiyatında eserleriyle önemli bir yerde olan şahsiyetlerin eğitim kurumları dışındaki yerlere/mekânlara adlarının verilme durumunu ortaya koyacak benzer çalışmalar gerçekleştirilebilir.

Kaynakça

- Banarlı, N. S. (2016). *Resimli Türk edebiyatı tarihi*. Ankara: MEB.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem.
- Ceylan, U. (2018). *Osmaniye ili yer adları üzerine bir dil incelemesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde.
- Çalışkan, A. (2018). Ana çizgileriyle Cumhuriyet devri Türk hikâye ve romanına teorik bir yaklaşım (1923-1939). *Turkish Studies*, 13 (18), 365-485.
- Çelik, A. (2021). Kent belleğinin yansıma alanı olarak cadde adları: Sivas örneği. *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 45 (2), 117-132.
- Çelik, Y. (2013). *Atatürk devri Türk hikâye ve romanı (1923-1940)*. Özgül, M. H. (Ed.). *Türk edebiyatı tarihine bir bakış*. (1. Baskı, s. 447-498). Ankara: Kurgan Edebiyat.
- Çeliktöpez, M. (2015). *Adana ili yer adları üzerine bir dil incelemesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Niğde Üniversitesi, Niğde.
- Çetin, N. (2013). *Atatürk devri Türk şiiri*. (Özgül, M. H. Ed.). *Türk edebiyatı tarihine bir bakış*. (1. Baskı, s. 393-445). Ankara: Kurgan Edebiyat.
- Durna, M. (2013). *Yozgat yer adları üzerine bir inceleme*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Niğde Üniversitesi, Niğde.
- Elbir, B. (2020). *Edebiyat bilgi ve kuramları*. Ankara: Pegem.
- Emiroğlu, Ö. (2000). *Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatında Hisar topluluğu ve edebî faaliyetleri*. Ankara: Kültür Bakanlığı.
- Emre, İ. (2021). *Cumhuriyet dönemi edebiyatında teori arayışları*. (Emiroğlu, Ö. Ed.). *Türk edebiyatı tarihi-1* (1. Baskı, s. 48-58). İstanbul: İdeal Kültür.
- Enginün, İ. (2010). *Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatı*. İstanbul: Dergâh Yayınları.
- Gheyle, N. and Jacobs, T. (2017). *Content analysis: A short overview*. Internal research note.
- Güneş, A. (2007). Edebiyat ve toplum. *Muhafazakâr Düşünce/Edebiyat*, 4 (13-14), 69-94.
- Kıbrıs, İ. (2004). *Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatı*. Ankara: Anı.

- Köksal, M. C. (2019). *Kırşehir ili ve yöresi yer adları üzerine bir inceleme*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir.
- Köprülü, M. F. (1980). *Türk edebiyatı tarihi*. İstanbul: Ötüken.
- Kurtoğlu, F. S. (2018). Şair ve yazar isimlerinin okullara ad olarak verilmesinin edebiyat öğretimine katkısına dair öğretmen görüşlerinin incelenmesi: Ankara örneği. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19 (3), 520-530.
- MEB. (2022). *Millî eğitim istatistikleri-Örgün eğitim*. Ankara: MEB.
- Mutlu, H. H. (2016). Ulus karakteri ve edebiyat: Ulus karakterinin edebi ürünlerine yansması. *Ana Dili Eğitimi*, 4 (3), 372-389.
- Okay, O. (1994). Edebiyat. *TDV İslam Ansiklopedisi*, 10, 395-397.
- Polat, H. (2013). Kültürün yansması olarak okul isimleri (Güneydoğu Anadolu Bölgesi örneği). *Türk Dünyası Araştırmaları*, 207, 139-168.
- Salara, N. (2012). Meaning of the term-descriptive survey research method. *International Journal of Transformations in Business Management*, 2 (2), 8-14.
- Saylan, M. ve Çelikkbağ, F. (2016). *Cumhuriyet dönemi Türk edebiyatı el kitabı*. Ankara: Limit.
- Sezgin Selçuk, G. (2019). *Tarama yöntemi*. (Özmen, H. ve Karamustafaoğlu, O. Ed.). *Eğitimde araştırma yöntemleri* (2. Baskı, s. 139-162). Ankara: Pegem.
- Stemler, S. E. (2015). *Content analysis*. (Scott, R. and Kosslyn, S. Ed.). *Emerging trends in the social and behavioral sciences* (First published, p. 1-14). New Jersey: John Wiley & Sons.
- Toprak, K. K. (2021). *Türkiye’de okullara verilen isimlerin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Anadolu Üniversitesi, Eskişehir.
- Türk Dil Kurumu. (2011). *Türkçe sözlük*. Ankara: TDK.
- Türkeli Sanlı, Y. (2011). Edebiyat; toplumsal hafızanın, geleneğin kaybında, inşasında ne kadar etkilidir? *Çankırı Karatekin Üniversitesi SBE Dergisi*, 2 (2), 151-164.
- Uğurlu, F. (1992). Bir edebiyat bakışı. *Kurgu*, 10, 189-212.
- Önül, H. (2021). Adıyaman ili yer adları üzerine bir inceleme. (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Siirt Üniversitesi, Siirt.
- Yivli, O. (2017). *Cumhuriyet dönemi Türk şiiri*. (Yivli, O. Ed.). *Modern Türk edebiyatı* (1. Baskı, s. 244-295). İzmir: Günce.